

Dániel könyve – Tizenennyolcadik rész

Az Óra

Jeff Pippenger

2023-12-13

Az ihletés világosan kijelenti, hogy Dániel könyvének harmadik fejezete az Egyesült Államokban bevezetendő vasárnapi törvényt ábrázolja. Ézsaiás huszonharmadik fejezetében Tírusz paráznája, aki paráználkodik a föld királyaival, ugyanaz a parázna, mint a Jelenések könyvében szereplő, aki paráználkodik a föld királyaival. A Jelenések tizenhetedik fejezetében annak a paráznának a homlokára ez van írva: Nagy Babilon.

És az asszony bíborba és skarlátba vala öltözve, és felékesítve arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel, kezében egy aranypohárral, amely tele vala paráznaságának utálatosságával és tisztátalanságával. És homlokára egy név vala felírva: TITOK, A NAGY BABILON, A PARÁZNÁKNAK ÉS A FÖLD UTÁLATOSSÁGAINAK ANYJA. Jelenések 17:4, 5.

1950 előtt az angol szótárak helyesen azonosították az e két versben ábrázolt asszonyt mint a római katolikus egyházat. Az egész világ tudta a katolikus üldözések sötét középkora után, amelyek 538-tól 1798-ig valósultak meg, hogy a római egyház volt az a parázna, aki paráználkodik a föld királyaival. A Függetlenségi Nyilatkozat úgy készült, mint a katolicizmus uralmának, valamint a földi királyok uralmának elutasítása, akik istentelen kapcsolatokat alakítottak ki a paráznával. Ézsaiás huszonharmadik fejezete azonosítja, hogy a paráznáról meg fognak feledkezni. Soha nem találád meg a Jelenések tizenhetedik fejezetében szereplő paráznának a római katolikus egyházként adott meghatározását egyetlen modern keresőmotorban sem, mert Isten Igéje soha nem vall kudarcot, és Isten Igéje azt mondja, hogy megfeledkeznek róla.

És azon a napon úgy lesz, hogy Tírusz hetven esztendeig feledésbe merül, egy király napjai szerint; a hetven esztendő végén pedig Tírusz úgy énekel majd, mint a paráznanő. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett paráznanő; pengess szépen, énekelj sok éneket, hogy emlékezzenek rád. És úgy lesz a hetven esztendő végén, hogy az Úr meglátogatja Tíruszt, és az visszatér béréhez, és paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén. És az ő kereskedelme és bére szentség lesz az Úrnak: nem gyűjtik kincsként, és nem teszik félre; mert az ő kereskedelme azoké lesz, akik az Úr színe előtt lakoznak, hogy elegendőt egyenek, és tartós öltözetük legyen. Ézsaiás 23:15–18.

Isten Igéje soha nem vall kudarcot, és 1798 óta a parázna feledésbe merült, de az utolsó napokban ismét emlékezni fognak rá. Akkor emlékeznek meg róla, amikor Isten hetednapi szombatját támadás éri, és ez a Tízparancsolatnak az az egyetlen parancsolata, amelyről mindenkor meg kellett emlékezni. Akkor emlékeznek meg róla, amikor kezébe veszi hárfáját, bejárja a várost, és édes dallamokat s számos éneket zeng. Énekeit a hetven esztendő végén énekli, amelyek egy király napjai. A király Dániel könyve második fejezete szerint ország.

És mindenütt, ahol emberek fiai laknak, a mező vadjait és az ég madarait a te kezébe adta, és uralkodóvá tett mindezek fölött. Te vagy az aranyból való fej. Dániel 2:38.

A „fej”, illetve a „király” egyaránt egy királyság jelképe. Az a királyság, amelyet „egy király napjai” ábrázolnak, az Egyesült Államok. Az Egyesült Államok mint a földi fenevad kezdte meg prófétai uralmát, amikor 1798-ban halálos sebet mértek Babilon paráznájára. A bibliai prófécia hatodik királyságaként a vasárnapi törvényig marad fenn. A bibliai próféciaiban szereplő szó szerinti királyság, amely ténylegesen hetven évig uralkodott, Babilon volt.

Ímé, elküldöm és előhozom mind az északi nemzetségeket, ezt mondja az Úr, és Nabukodonozort, Babilon királyát, az én szolgámat, és ráhozom őket e földre és annak lakosaira, és mind e körüllevő nemzetekre; és teljesen elpusztítom őket, és borzadállyá, sziszegés tárgyává és örök pusztasággá teszem őket. Elveszem továbbá tőlük az öröm szavát és a vigasság szavát, a vőlegény szavát és a menyasszony szavát, a malomkövek zúgását és a mécses világosságát. És ez az egész föld pusztasággá és borzadállyá lesz; és ezek a nemzetek hetven esztendeig szolgálják Babilon királyát. És léssen, hogy mikor betelik a hetven esztendő, megbüntettem Babilon királyát és azt a nemzetet, ezt mondja az Úr, az ő bűnükért, valamint a káldeusok földjét, és örök pusztasággá teszem azt. Jeremiás 25:9–12.

A szó szerinti Babilon hetven évig uralkodott, előképezve az utolsó napok ama országát, amely hetven jelképes évig fog uralkodni. Nabukodonozor, Babilon királya, három ízben támadta meg Júdát. Az első támadás Jójákim ellen irányult, és ekkor vette kezdetét Jeremiás prófécijának hetven éve. Ez Bélsázár halálával ért véget, amikor Isten megbüntette „Babilon királyát”, miként a hetven év kezdetén megbüntette Jójákim királyt. Az a prófétai ország, amely „egy király napjaiként” (egy királyságként) „hetven évként” van ábrázolva, Babilon volt; és a bibliai prófécia ama országa, amely a hetven jelképes év alatt uralkodik azon időben, amikor Tírusz paráznája feledésbe merül, a Jelenések tizenharmadik fejezetének földi fenevada. A bibliai prófécia ötödikből hatodik országába való átmenet 1798-ban része annak az igazságnak, amelyet János a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében szemléltet.

És megállék a tenger fövenyén, és láték egy fenevadat feljöni a tengerből, a melynek hét feje és tíz szarva vala, és az ő szarvain tíz korona, és az ő fejein a káromlás neve.... És láték más fenevadat feljöni a földből; és két szarva vala, a bárányéhoz hasonló, és úgy szóla, mint a sárkány. Jelenések 13:1, 11.

A tengerpart, amelyen János állt a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében, 1798-at jelképezi.

„Abban az időben, amikor a pápaságot, erejétől megfosztva, arra kényszerítették, hogy felhagyjon az üldözéssel, János egy új hatalmat látott felemelkedni, hogy visszhangozza a sárkány szavát, és továbbvigye ugyanazt a kegyetlen és istenkáromló művet. Ezt a hatalmat, az utolsót, amely hadat visel az egyház és Isten törvénye ellen, bárányyszerű szarvakkal bíró fenevad jelképezi. Az ezt megelőző fenevadak a tengerből jöttek fel; ez azonban a földből emelkedett fel, annak a nemzetnek a békés felemelkedését jelképezve, amelyet szimbolizált — az Egyesült Államokat.” Signs of the Times, 1910. február 8.

A tengerből feljövő fenevadat a tenger homokja választotta el a föld fenevadjától. A bibliai prófécia ötödik királysága 1798-ban (a tengerparton) a múlt történelmét jelképezte, a hatodik királyság pedig a jövő történelme volt. A milleriták nem látták meg ezt az igazságot. William Miller betekintést kapott a pogányság sárkányi hatalmába és annak kapcsolatára a következő királysággal, amelyet a katolicizmus fenevada jelképez. A Jelenések tizenharmadik fejezete feltárja a hamis próféta történetét, vagyis a három hatalom közül a harmadikét, amely a világot Armageddonhoz vezet. A történet 1798 tengerpartján kezdődik.

Az Egyesült Államok történelmét a bárány jelképiségével kezdi, de történelmét úgy fejezi be, hogy sárkányként szól. A földi vadállat uralmának jelképes hetven esztendejének történetét a Jelenések tizenharmadik fejezetének egyetlen verse ábrázolja, mert ez a vers ugyanabban a mondatban azonosítja a földi vadállat kezdetét és végét is.

És láttam egy másik fenevadat feljöni a földből; és annak két szarva volt, a Bárányéhoz hasonló, és úgy szólt, mint a sárkány. Jelenések 13:11.

Amikor az Egyesült Államok sárkányként szól, meghozza a vasárnaptörvényt. Mielőtt véghezvinné a vasárnapi istentisztelet kikényszerítését, a protestantizmus hitehagyott egyházai összegyűlnek, és politikai ellenőrzést szereznek a hitehagyott kormányzat felett, miközben létrehozzák a fenevad képét. Amikor az ihletett kijelentés azonosítja (és ezt ismételtel teszi), hogy Nabukodonozor aranszobrának felavatási ünnepe a vasárnaptörvényt jelképezi, ezzel a földi fenevad hetven jelképes évének végét jelöli meg. Dániel könyvének első három fejezete a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyali üzenetét ábrázolja. A harmadik angyal a vasárnaptörvény idején válik élő igazsággá.

Prófétai értelemben Dániel könyvének elsőől harmadikig terjedő fejezetei a Jelenések tizenharmadik fejezetében szereplő földi fenevad jelképes hetven évét ábrázolják. Az első fejezetben bemutatott étrendi próba és Jójakim jelképisége azonosítja, hogy az első fejezet prófétailag az első angyal felhatalmazásának idején kezdődik, akár 1840. augusztus 11-én, akár 2001. szeptember 11-én, a harmadik angyal történetében.

Babilon az a nemzet, amely hetven évig uralkodott, és ezek az évek az Egyesült Államok történelmét jelképezik. Babilon hetven éve csak jóval Nebukadneccar aranszobrának felavatása után zárult le, prófétai értelemben azonban az a hetven jelképes esztendő, amelyet Ézsaiás a huszonharmadik fejezetben használ, Dániel harmadik fejezetében ér véget. Amikor Nebukadneccar zenekara megszólaltatja a felavatási ünnepség zenéjét, a fenevad bélyegét kikényszerítik, és abban az időben Tírusz és Babilon paráznája elkezd énekelni dalait a föld királyainak, miközben a hitehagyott Izráel meghajol és táncol.

Nabukodonozor király arany állóképet készíttetett, melynek magassága hatvan sing volt, szélessége pedig hat sing; felállította azt Dura mezején, Babilon tartományában. Azután Nabukodonozor király elküldött, hogy egybegyűjtsék a fejedelmeket, a helytartókat és a vezéreket, a bírakat, a kincstartókat, a tanácsosokat, a törvénytudókat és a tartományok minden urát, hogy eljöjjenek annak az állóképnek felavatására, amelyet Nabukodonozor király felállíttatott. Erre egybegyűltek a fejedelmek, a helytartók és a vezérek, a bírák, a kincstartók, a

tanácsosok, a törvénytudók és a tartományok minden urai annak az állóképnek felavatására, amelyet Nabukodonozor király felállíttatott; és odaálltak az állókép elé, amelyet Nabukodonozor felállíttatott. Akkor a hírnök nagy szóval kiáltotta: Meghagyatik nektek, ó népek, nemzetek és nyelvek, hogy amikor halljátok a kürt, a síp, a citera, a lant, a hárfa, a duda és mindenféle hangszer szavát, boruljatok le, és imádjátok az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király felállíttatott. És aki nem borul le és nem imádja, abban az órában a tüzes, izzó kemence közepébe vettetik. Azért abban az időben, mihelyt az egész nép hallotta a kürt, a síp, a citera, a lant, a hárfa, a duda és mindenféle hangszer szavát, mind a népek, nemzetek és nyelvek leborultak, és imádták az arany állóképet, amelyet Nabukodonozor király felállíttatott. Dániel 3:1–7.

Abban az „időben”, vagy ugyanabban az „órában”, amely az Egyesült Államokban a vasárnaptörvény, bárki, aki megtagadja az aranykép imádását, „az égő, tüzes kemence közepébe vettetik”. Az Ószövetségben egyedül Dániel könyve tartalmazza az „órának” fordított szót. A harmadik fejezetben az „óra” szó a fenevad bélyegének eljövételét jelképezi. Az „óra” szó a negyedik fejezetben az első angyal üzenetét is jelképezi, mert ott Isten ítéletének eljövendő „órájára” figyelmeztető intésként szolgál Nabukodonozor számára.

Akkor Dániel, akinek Baltazár volt a neve, egy ideig megdöbbenően állt, és gondolatai nyugtalanították. A király megszólalt, és ezt mondta: Baltazár, ne zavarjon téged ez az álom, sem annak magyarázata. Baltazár felelt, és ezt mondta: Uram, ez az álom szálljon azokra, akik gyűlölnek téged, és annak magyarázata ellenségeidre. Dániel 4:19.

Dániel előadta Nabukodonozornak Isten ítéletének rá következő órájára vonatkozó figyelmeztetést, amelyet Nabukodonozor később elutasított. A negyedik fejezetben szereplő „óra”, amikor a fejezetben ismét előfordul, így azt az „órát” jelképezi, amikor az ítélet elérkezett. A millerita történelemben a negyedik fejezet első „órája” az első angyal 1798-ban bekövetkező megérkezését jelképezné. Ez az üzenet akkor teljesedett be, amikor 1844. október 22-én megkezdődött a vizsgálati ítélet. A negyedik fejezetben az „óra” először a közelgő ítélet üzenetének jelképe, majd annak jelképeként kerül alkalmazásra, hogy az ítélet megérkezett. Az „óra” szó első előfordulása 1798-at és az első angyal eljövételét jelképezi, a második előfordulása pedig 1844. október 22-ét és a harmadik angyal eljövételét.

Abban az órában beteljesedett ez Nabukodonozoron: kivetették az emberek közül, és füvet evett, mint az ökrök, teste pedig az ég harmatától volt nedves, mígnem haja úgy megnőtt, mint a sasok tollazata, és körmei, mint a madarak karmai. Dániel 4:33.

Ezért a negyedik fejezetben szereplő „óra” egyszerre jelképe 1798-nak és 1844-nek, amelyek Izrael északi (Kr. e. 723-ban kezdődő) és déli (Kr. e. 677-ben kezdődő) királysága ellen kimondott két „hét idő” átok végpontjai. E két átok, amelyek a kétezer-ötszázhusz esztendőnyi szétszórás és szolgaság időszakát jelképezik, Isten első és utolsó felindulásának végrehajtását ábrázolják hitehagyott népe ellen. Mindkettő Isten ítéletével kezdődött, és megfelelő lezárulásuk Isten közelgő vizsgálati ítéletének intő üzenetét, illetve a vizsgálati ítélet elérését jelképezi. A „hét idő” két ítéletének befejezése által jelképezett mindkét ítéletet a Dániel negyedik fejezetében szereplő „óra” szó fejezi ki.

A millerita történelemben az „óra” a mozgalom kezdetét jelképezi a vég idején, 1798-ban, amikor az első angyal megérkezett, a negyedik fejezetben szereplő második „óra” pedig a mozgalom végét jelképezi, amikor a harmadik angyal 1844. október 22-én megérkezett. Az első angyal millerita mozgalmá megismétlődik a harmadik angyal mozgalmában, ezért a negyedik fejezetben az „óra” két előfordulása 1989-ben is jelöli a vég idejét, valamint a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt is. Az első angyal millerita mozgalmá a vizsgálati ítélet megnyílását hirdette, a harmadik angyal mozgalmá pedig Isten végrehajtó ítéletének megnyílását hirdeti, amely fokozatos, a vasárnapi törvénnyel kezdődik, és Krisztus második eljöveteleig tartva folytatódik és egyre erősödik.

Folytatjuk Dániel harmadik fejezetének tanulmányozását, és a következő cikkben fejezzük be az „óra” szó vizsgálatát.

Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok. De óvakodjatok az emberektől: mert a törvényszékekre adnak majd titeket, és az ő zsinagógáikban megostoroznak titeket; És helytartók és királyok elé hurcolnak majd énértem, bizonyságul ellenük és a pogányok ellen. De mikor átadnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mit szóljatok: mert megadatik nektek abban az órában, mit szóljatok. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a ti Atyátok Lelke az, aki szól tibennetek. A testvér pedig testvérét adja halálra, az atya gyermekét: és a gyermekek szüleik ellen támadnak, és vesztüket okozzák. És mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért: de aki mindvégig kitart, az üdvözü. Amikor pedig ebben a városban üldöznek titeket, meneküljete a másikba: mert bizony mondom nektek, nem járjátok be Izráel városait, míg eljön az Emberfia. Nem feljebbvaló a tanítvány a mesterénél, sem a szolga az uránál. Elég a tanítványnak, ha olyan, mint a mestere, és a szolgának, mint az ura. Ha a ház urát Belzebubnak nevezték, mennyivel inkább így nevezik majd az ő házanépét? Azért ne féljete tőlük: mert nincs semmi elfedve, ami napvilágra ne kerülne; sem elrejtve, ami ismertté ne lenne. Amit a sötétben mondok nektek, a világosságban mondjátok el: és amit fülbe sűgva hallotok, a háztetőkről hirdesséte. És ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, de a lelket megölni nem képesek: hanem attól féljete inkább, aki mind a lelket, mind a testet elveszítheti a gychennában. Máté 10:16–28.